

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lipca 2021 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres 18 stycznia 2021r. - 15 lutego 2021r. oraz zobowiązał ją do zwrotu pobranej już z tego tytułu kwoty 968,10 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia doręczenia decyzji wskazując, iż ubezpieczona bezpośrednio po rozwiązaniu umowy z płatnikiem (...) sp. z o.o. korzystała z zasiłku chorobowego od 18 stycznia 2021r. do 15 lutego 2021r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem społecznym. Jak wskazano zaś w uzasadnieniu, w trakcie analizy danych na koncie ubezpieczonej okazało się, że w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy podjęła pracę u płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W związku z powyższym zasiłek chorobowy za okres od 18 stycznia 2021 r. do 15 lutego 2021 r. jest świadczeniem nienależnie pobranym i podlega zwrotowi (decyzja k. 15 akt zasiłkowych).

A. J. wniosła odwołanie od tej decyzji domagając się jej zmiany w całości i wskazując, iż nie otrzymała żadnej wpłaty tytułem zasiłku chorobowego (k.5).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji (k.5).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. J. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., które to zatrudnienie ustało z dniem 31 stycznia 2021 r.

Niesporne, nadto zaświadczenie płatnika składek k. 1-5 akt zasiłkowych,

W okresie od 18 stycznia 2021r. do 15 lutego 2021r. A. J. korzystała ze zwolnienia lekarskiego.

Niesporne, a nadto karta zasiłkowa k. 19,

Z dniem 15 lutego 2021r. A. J. podjęła nowe zatrudnienie u płatnika (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na podstawie umowy zlecenia. Pracę (wykonywanie obowiązków) podjęła także tego samego dnia i otrzymała za nią wynagrodzenie.

Dowód: pisma (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – k. 14 akt zasiłkowych, k.40 akt sprawy.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością będąca płatnikiem świadczeń z ubezpieczenia chorobowego w dniu 2 lutego 2021r. wypłaciła ubezpieczonej za okres 14 dni (18.01.2021r. – 31.01.2021r.) niezdolności do pracy zasiłek chorobowy.

Wysokość świadczenia za okres od 18 stycznia 2021r. - 15 lutego 2021r. wyniosła 968,10 zł.

Dowód: historia operacji k. 32-36, pismo ZUS z dnia 10 października 2022r. k. 62,

Organ rentowy przeprowadził w 2021r. czynności wyjaśniające co do wykonywania przez ubezpieczoną umowy zlecenia w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. Obejmowały one zwrócenie się do płatnika składek. Kontrola doprowadziła organ do uznania, że zwolnienie lekarskie było wykorzystywane niezgodnie z przeznaczeniem.

Dowód: informacja organu z dnia 31 marca 2021r. – k. 9 akt zasiłkowych, pismo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 12 lipca 2021r. – k. 14 akt zasiłkowych,

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został w oparciu o zgromadzone dokumenty i w dużym zakresie korespondujące z nimi zeznania ubezpieczonej. Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia wiary wskazanym dowodom z jednym tylko wyjątkiem dotyczącym przesłuchania strony. Za niewiarygodne należało uznać twierdzenia A. J. o braku aktywności zawodowej w ramach zlecenia zawartego w dniu 15 lutego 2021r.

Pozostają one bowiem w sprzeczności z informacją uzyskaną od zleceniodawcy, który wbrew stanowisku ubezpieczonej wskazał, że wykonywała ona obowiązki zawodowe już w dniu 15 lutego 2021r. i za ten dzień otrzymała wynagrodzenie. Rzetelność i autentyczność dokumentów nie były podważane przez strony i nie budziły wątpliwości.

Na tle dokonanych ustaleń faktycznych brak było podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (tj. z dnia 4 maja 2020 r., Dz.U. z 2020 r. poz. 870, zwanej dalej ustawą zasiłkową): zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy: kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. W świetle tego przepisu wystarczy więc wykonywanie działalności zarobkowej choćby przez jeden dzień, aby ubezpieczony stracił prawo do zasiłku chorobowego za cały okres objęty danym zaświadczeniem lekarskim (podobnie wyrok Sądu Najwyższego z 9.1.2012 r., I UK 212/11).

Wypłatę zasiłku wstrzymuje się, jeżeli: 1) powstaną okoliczności uzasadniające ustanie prawa do zasiłku; 2) okaże się, że prawo do zasiłku nie istniało (art. 66 ust. 1 ustawy zasiłkowej).

Na podstawie art. 84. ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (w brzmieniu obowiązującym od 18 września 2021 r.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia; 3) świadczenia z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą z ubezpieczenia chorobowego lub wypadkowego, co do których stwierdzono, że w okresie ich pobierania świadczeniobiorca wykonywał w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystywał zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia (ust.2).

W przedmiotowej sprawie niespornym było, że niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała przed ustaniem ubezpieczenia pracowniczego i trwała nadal po jego ustaniu. Przedmiot sporu stanowiło natomiast prawo A. J. do zasiłku chorobowego w okresie od 18 stycznia 2021 r. do 15 lutego 2021r., wobec podjęcia przez ubezpieczoną - zdaniem organu - działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

W ocenie Sądu organ prawidłowo ustalił, że A. J. w okresie od 18 stycznia 2021 r. do 15 lutego 2021 r. podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Jak przyjmuje się w utrwalonym w tym zakresie orzecznictwie, zasadą jest to, że wykonywanie pracy zarobkowej stanowi negatywną przesłankę do wypłaty zasiłku chorobowego. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty

prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania zasiłku, występuje tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami. Praca zarobkowa natomiast to każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym m.in. wykonywanie umowy cywilno – prawnej, prowadzenie działalności pozarolniczej, wykonywanie zatrudnienia etc. (por. uzasadnienia wyroków Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2018 r. I UK 42/17 Lex nr 2518846, z dnia 3 marca 2010 r. III UK 71/09, Lex 585848, z dnia 15 czerwca 2007r. II UK 223/06 OSNP 2008/15 – 16/231, z dnia 9 października 2006r. II UK 44/06, OSNP 2007/19 – 20/295, z dnia 20 stycznia 2005r. I UK 154/04 OSNP 2005/19/307, z dnia 5 kwietnia 2005r. I UK 370/04 OSNP 2005/21/342, z dnia 5 października 2005r. I UK 44/05 OSNP 2006/17 – 18/279).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że z zebranego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczona w dniu 15 lutego 2021 r. wykonywała czynności w ramach zawartej umowy zlecenia, co wynika z pism płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ale także z zeznań ubezpieczonej.

Ubezpieczona podnosiła co prawda, że tego dnia jedynie zawarła umowę zlecenia i nie wykonywała natomiast żadnych obowiązków służbowych na rzecz płatnika. Przeczą temu wyjaśnienia złożone przez płatnika w obu jego pismach, w których jednoznacznie wskazał, że ubezpieczona w dniu 15 lutego 2021r. świadczyła na jego rzecz pracę, za co otrzymała wynagrodzenie.

W rezultacie Sąd uznał, że odwołująca wykonywała czynności składające się na pojęcie pracy zarobkowej w rozumieniu art. 13 ustawy zasiłkowej. Dokonane czynności prowadziły bezpośrednio do uzyskania dochodu.

Kwestionowanie przez odwołującą wypłaty zasiłku chorobowego było błędne. Bowiem wysokość zasiłku chorobowego została uwzględniona w wypłacie wynagrodzenia w dniu 2 lutego 2021r. od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, co wynika z historii operacji rachunku bankowego (k. 35). Choć z tytułu przelewu („wynagrodzenie za 01.2021 + ekwiwalent za urlop”) nie wynika, aby kwota przelewu uwzględniała wypłatę zasiłku chorobowego, to należy wziąć pod uwagę, że spółka ta jako płatnik składek była zobowiązana do wypłaty odwołującej jako pracownikowi zasiłku chorobowego, a ZUS przekazał jej środki na ten cel. Należy zaakcentować, że płatnicy wypłacają zasiłki nie ze swoich środków, ale z funduszu chorobowego, rozliczając się z ZUS składkami. Wypłacane przez płatnika zasiłki wynikają ze stosunku ubezpieczenia społecznego w razie wystąpienia ryzyka (zdarzenia) ubezpieczeniowego, a nie stosunku prawnego łączącego ubezpieczonej z płatnikiem składek. Zgodnie z ustawą o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w przypadku zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych powyżej 20 ubezpieczonych, płatnik posiada kompetencji do ustalania prawa do świadczeń i ich wysokości. Zatem w takiej sytuacji to nie ZUS a płatnik oblicza i wypłaca zasiłek chorobowy.

Sąd uznał za miarodajne wyliczenie ZUS z dnia 10 października 2022r. (k.62), w którym ustalono, że 3-miesięczne wynagrodzenie pozwanej przez zachorowaniem wynosiło 7.1779,49 zł, co po podzieleniu przez 3 miesiące i 30 dni daje kwotę 86,44 zł x 14 dni zasiłku chorobowego - 968,10 zł. Odwołująca nie kwestionowała wyliczenia ZUS.

R. stwierdzić należy, że pobrany przez A. J. w okresie od 18 stycznia 2021 r. do 31 stycznia 2021 r. zasiłek chorobowy był świadczeniem nienależnym i wobec tego podlega zwrotowi na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tj. z dnia 1 marca 2021 r., Dz.U. z 2021 r. poz. 423), wnioskodawczyni utraciła bowiem prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 stycznia 2021 r. do 15 lutego 2021r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
- (...)

(...)

3. (...)

21.02.2023